

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΡΓΑΡΗ

Ιατροῦ.

Καὶ τίς νὰ μὴ συγκινηθῆ, καὶ τίς νὰ μὴ θῆ ἡνίκα ἐπὶ τῷ τραγικῷ συμβάνει τοῦ ἀώρου θανάτου σου, πεφλημένε ἀδελφὲ Ἀναστάσιε; Καὶ τίνος ἡ καρδία νὰ μὴ διασπαρῆ ὄρωντος Σε νεκρόν, Ἀναστάσιέ μου;

Ὅποια στέρησις διὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ὅποιον ἀλλογος ἀφάτου καὶ ἀπαράβλητον διὰ τοὺς συναδέλφους σου, τοὺς ἀδελφούς σου καὶ τοὺς φίλους σου ἐν γένει, ὅποιον τραῦμα καίριον διὰ τὴν ἰατρικὴν οἰκογένειάν σου, ἧς ἦτο ἡ μόνη ἐλπίς, τὸ μόνον στήριγμα!

Διήγες βίον χορῆστοῦ πολίτου, κατακοσμούμενος ὑπὸ πλείστων ὄσων ἀρετῶν, τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες διακρίνουσι τὸν ἀληθῆ ἄνθρωπον, τὴν ὀληθῆ τοῦ Θεοῦ εἰκόνα.

Οὐδένα ποτὲ ἐφθόνησας, τοὺς πάντας ἠγάπας, αἰπέυτε δὲ προσηπάθεις νὰ συντελεθῆ εἰς ὅ,τι ἀγαθόν καὶ ὠφέλιμον τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν, θυσιάζων καὶ τὰ ἴδια συμπερόντα· ὡς ἱατρός δὲ ἐξήσκεις τὸ ἔργον σου μετὰ τῆς δεούσης ὀξιοπρεπείας, εἰλακρινῶς ἀγαπῶν τοὺς συναδέλφους σου καὶ ἀνταγαπώμενος παρ' αὐτῶν, πρὸς δὲ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας καὶ ἀληθοῦς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας. Ἐν ἐκτάκτοις δὲ περιστάσεσιν, ὁσάκις ὁ τόπος ἡμῶν εἶχεν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου καὶ ἀποκλειστικῆς ἀρωγῆς τοῦ ἱατρικοῦ σώματος, σὺ ἦσο ἐκ τῶν μᾶλλον προθύμων νὰ **ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΩΝ** τοῦ κοινῶ καλοῦ. **Π**ιδυνόμεν **ΑΠΛΕΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΗΚΗ** παραδειγμάτα, ἀλλὰ περιοριζομαι ἀναφέρων οἰους κατέβαλες καμάτους μετὰ τοῦ ἀρίστου φίλου μας καὶ δια-

2

κεκριμένου συναδέλφου μακαρίτου Διονυσίου Βερέττα και του μακαρίτου αδελφού ἡμῶν τελειοδιδάκτου τότε της Ιατρικῆς, πεφύημένου Βασιλείου Βαρβιάνη πρὸς ἴδρυσιν χολερικοῦ νοσοκομείου και διεύθυνσιν τούτου και περίθαλψιν τῶν ἐκεῖ εἰσελθόντων χολερικῶν, ἐν ἔτει 1855, ὅτε ἡ ἐπάρατος νόσος χολέρα, ἡ πολλὰς καρδίας ἀνεξιτήλως πληγώσασα, ἐμάστιζε τὴν νῆσον ἡμῶν.

Ὡς οἰκογενειάρχης ἐξῆς βίον ἀληθοῦς ἀρχοντος οἰκογενείας, θεωρῶν ὃν ἴδρυσας οἶκον ὡστὸν ἐπίγειον παρῖδεισον, ὅπου εὕρισκε τὴν ἀληθῆ εὐημερίαν, τὰς δὲ ὑπὲρ τῶν τέκνων σου μερίμνας, ὅπως καταστήσης ταῦτα ἀξία μέλη της κοινωνίας, ὡς γλυκειάς ἀσχολίας τερπούσας τὴν καρδίαν σου.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ οἰκογενειακοὶ και κοινωνικοὶ ἀρεταί σου, αἵτινες ἐνούμεναι μετὰ τοῦ εὐγενοῦς χαρακτήρος σου, της γλυκύτητος και πραότητος τῶν τρόπων σου σὲ καθίστων ἀγαπητὸν τῆς πᾶσι. Δὲν δύναμαι δὲ νὰ σιωπήσω μετὰ πόσης εὐσπλαγχνίης ἐπεσκέπτεσο ὡς δημόσιος ἰατρός τὰ δυστυχῆ ἐκεῖνα ὄντα, τὰ θύματα της ἰδίας ἐαυτῶν διαθορᾶς τὰ ἐν τοῖς δεσμοκτηρίοις διατελούοντα. Τούτων διὰ τοῦ εὐσπλαγχνοῦ τρόπου σου και τὴν θρηωδίαν κατιύναζες και τὰ δεινὰ ἀνεκούφιζες.

Ὡς τοιοῦτον, ἐπανελέγω, σὲ ἠγαπῶμεν ἅπαντες, ἀλγος δὲ μᾶς κατέχει ὄχι μικρὸν ὡς ἐκ τοῦ ἀώρου θανάτου σου.

ὑπὸ τοιούτου δὲ ἀλγους καγὼ κατεχόμενος, ὡς εὐλιχρινῆς ἀδελφός σου, ἀδυνατῶ νὰ προχωρήσω... Οἱ λόγοι μου πνιγονται, ἡ γλῶσσά μου παραλύεται... Παύω προσφέρων σοι τὸν ὕστατον ἀσπασμόν. (1)

(1). Ὁ δεύτερος λόγος εἶχεν ἐκφωνηθῆ ὑπὸ Γεωργίου Κορβελά δικηγόρου, ὅστις, μὴ ἀποτυπώσας αὐτὸν ἐν τῇ ἀνήμη του, δὲν ἔδωκεν αὐτὸν πρὸς δημοσίευσιν.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

Π. ΧΙΩΤΟΥ

Πρῶτως ἀπέθανες, ὦ ἱατρὲ Ἀναστάσιε Βερούκιε· εἰς ἀκμάζουσαν ἀνδρικήν ἡλικίαν, ἐνῶ τὰ ρόδα της ὑγείας ἐπὶ τοῦ προσώπου σου τὴν μακροβιότητα ἐσημείωναν, διὰ δυσίατον ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν, αἴφνης ἀποχαίρετᾶς τὸν κόσμον, ἀφίνεις ἀγαθὴν σύζυγον, ἐγκαταλίπεις ἀνήλικα τέκνα, παραιτεῖς ἀπαρηγορήτους ἀδελφοὺς, τεθλιμμένους γνωρίμους. Ὅστις σὲ ἐγνώρισεν, ἡ συναναστροφή, ἡ ἐχρησιμεύθη ἀπὸ τὰς ἐργασίας σου, ἐξετίμησε τὸν χαρακτήρα τοῦ βίου σου. Αἴσθημα πάριον, καρδία ἀλόλος, ψυχὴ φιλάγαθος, ἰδοὺ ὅσα ἐχαρακτήρισαν τὰς πράξεις σου.

Σοῦ παιδίον, διεκρίθη τὸ ἐπιδεικτικὸν πνεῦμα εἰς τὰ σχολεῖα της πατρίδος, σοῦ ἐφήβου, ἡ φιλομάθεια εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτήριον τοῦ διδασκάλου Γενναδίου, νέου σπουδαστοῦ ὁ ὄργασμός πρὸς ἀπόλαυσιν εὐεργετικῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ πανεπιστήμια Ἀϊδουμβέργης και Μονάχου. Γερμανοὶ καθηγηταὶ εὐηρεστήθησαν εἰς τὴν De spermatoria Γερμανιστὶ ἐναίσιμον διατριβὴν σου, κατὰ τὴν προσάγορευσιν της ἱατρικῆς διδακτορίας. Διακεκριμένοι συσπουδασταὶ σὲ ἠσπᾶσθησαν δαφνηρόρον ἐπιστήμονα, και εἰς τὴν πατρίδα σου ἐπιστρέφοντα.

Ἐξασκῶν τὴν ἐπιστήμην σου πρὸς τοὺς χρειαζομένους, μετὰ πάσης εὐσυνειδησίης, ἐξεπλήρωσας τὰ καθήκοντα τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ὄρκου τοῦ Ἱπποκράτους. Με ὄλην τὴν αὐταπάρνησιν πρόθυμος, ζηλωτὸς, εἴτε νύκτα, εἴτε ἡμέραν ἐκαλεῖσο, ἀναστὰς πρὸς τὰ φέγγατα τοῦ ἡλίου και τὰ πάγη τοῦ χιόνος. Εἰσήρχεσο εἰς πενιχρὰς καλύβας χωρικῶν, εἰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΕΤΤΟΣ, εἴτε νύκτα, εἴτε ἡμέραν ἐκαλεῖσο, ἀναστὰς πρὸς τὰ φέγγατα τοῦ ἡλίου και τὰ πάγη τοῦ χιόνος. Εἰσήρχεσο εἰς πενιχρὰς καλύβας χωρικῶν, εἰς

πτωχῶς εἰκίας πολιτῶν, εἰς τὰ μέγαρα τοῦ πλουσίου.
Διακρινόμενος διὰ ματευτικῆς ἐργασίας, διὰ θεραπείας
νοσημάτων βρεφῶν, ἀκουράστως ἔσπευδες εἰς δυστοκί-
ας εἰς θρεφονοσῆλιας. Καθεὶς δὲ ἐνθυμείται τὸν ζῆλόν
σου, τὸν κίνδυνον, τὴν ἀυταπάρτησιν κατὰ τὰς τρο-
μερὰς ἐκείνας ἡμέρας τῆς Ζακύνθου, ὅτε ἡ ὀλεθρία
ἀσθένεια τῆς χολέρας, ἑκατοντάδας συμπολιτῶν καθη-
μερινῶς προσέβαλε. Σὺ μετὰ τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου
Διονυσίου ἱατροῦ Βερέττα, καὶ τοῦ τελειοφοίτου τῆς ἰα-
τρικῆς Βασιλείου Βαρθίου, πρὸ χρόνων πορευθέντων εἰς
τὰς οὐρανίους σκηνάς, λαθὼν τὴν ἐπιστάσιν τοῦ χολερα-
κομείου καὶ νοσοκομείου μετὰ κίνδυνον ζωῆς, κακουχίαν
ἡμερήσιον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐκεῖ εὕρισκεσο. Ἐθεράπευες,
ἐνοσοκόμεις, ὑπηρετεῖς τοῦ πάσχοντος, ἐσαβάνωνες τοὺς
ἀποθανόντας. Ἐτρεχες ἵνα εὕρης ἱερεῖς, νεκροθάπτας,
τρόφιμα, χρειώδη, φάρμακα, ἐπιπλά. Καὶ δι' ὅλας ταύτας
τὰς πολυκινδύνους ἐργασίας οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἐζήτηες.
Ἐρήθης καὶ αὐτὴν τὴν πλουσίαν χρηματικὴν δωρεὰν
παρὰ τῆς εὐεργετικῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως προσφερθεῖσαν
πρὸς σὲ καὶ τοὺς δύο ἄλλους ἱατροὺς συνεργάτας ἐν τῷ
χολεροκομείῳ. Μόνον τὸ εὐχαριστήριον ἔγγραφον τῆς το-
πικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὄποιον οὖς ἐξεδίλου ἡ Ζά-
κυνθος τὴν εὐγνωμοσύνην ἠθέλησας νὰ τιμηθῆς, νὰ
καυχᾶσαι, νὰ ὠφελῆσαι.

Κάτοχος δὲ πολλῶν φυσικοχημικῶν γνῶσεων, τὰς ὁ-
ποίας μετ' ἐτήην καὶ πείραν ἐκ βιοποριστικῶν καταστη-
μάτων ἐν Ἑυρώπῃ συνέλεξας, ἐδοκίμασας τὴν βελτιώσιν
τοῦ βιοπορισμοῦ τῆς πατρίδος σου. Σὺ ὑπεκίνησας τὸν
συνεταιρισμὸν τῆς οἰνοπνευματικῆς οὐρεασίας καὶ οἰνοου-
ρίας. Κατέθεσας τὰ περισσότερα χρηματικὰ κεφάλαια
ἠφ' ἑφ' ἑκ Γαλλίας ἐμπειρον οἰνοουρῶν. Προσετάθησας
νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ ἐργασίαι καὶ εἰς ἄλλα ὅμοια καταστή-
ματα ἀλλαγῶν. Ἐφροντίσας ἅ πολλα ἰσοκρίματα εἰς τὴν
ζώην, νὰ βελτιωθῶσι γεωργικὰ ἐργασίαι, νὰ αὐξηθῶσιν
βιοπορισμός. Ἐχασας διὰ τὸ ἀτελεσφόρητον τῶν τ. κ. κ.

των ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν μικρὰν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν
κατέβαλες εἰς εὐδωσίαν τοῦ ἐπιχειρήματος. Οὐδεὶς δὲ σὲ
ἠλάφρωσεν, ἢ ἀπεζήμωσε δι' ὅσα ἐσερήθης καὶ ἐκ τῶν
κεφαλαιῶν σου, καὶ τοῦ κερδοφόρου ἱατρικοῦ ἐπαγγέλμα-
τός σου.

Καὶ μετ' ὅλας τὰς ζημίας ταύτας, ἡ πάτριος φιλοτιμία,
τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὁ πόθος πρὸς
τὸ ἔθνικόν μεγαλεῖον ἐνεθάρρυναν ἀνελλειπῶς τὴν ἐπιχεί-
ρησίν σου, ἐσερέωσαν τὰς βουλὰς σου. Διεφλέγεσο ὑπὸ
ἐνθουσιασμοῦ, ἐζήπτεσο ὑπὸ πατριωτισμοῦ. Ἐπεδόθης, ἡ-
γωνίσθης, ἔπαθες, ὑπέφερες διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Πα-
νελληνίου Ἐλευθερίας, δι' αὐτονομίαν σκλαβωμένων Χρι-
σιανῶν.

Συνετάθης εἰς τὴν ριζοσπαστικὴν φάλαγγα, συνειργά-
σθης πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ποθητῆς Ἐνώσεως τῆς
Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ἐπάλαισας
κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς. Ἀντέταξας καρτερίαν, ὑπό-
μονήν, δραστηριότητα εἰς τοὺς τότε πολεμίους. Ἐγράψης
εἰς τὸ μαῦρον βιβλίον τῶν καταδρομῶν τῆς ἐξουσίας. Σὲ
περιεφρόνουν οἱ φίλοι τῆς, σὲ ἐχλεύαζον οἱ ἰσχυροὶ τῆς,
σοὶ ἐπεβουλεύοντο τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ κέρδη σου
οἱ ἀντίπαλοί σου. Καὶ μετ' ὅλας τὰς καταδρομὰς ταύτας,
δὲν ἠλαττώθη ὁ ἐνθουσιασμός σου, δὲν ἐμειώθη ἡ αὐτὴ
πάρνησις σου. Κατὰ τὸ Ἑπειρωτικὸν κίνημα τῶν 1854
καὶ οὐ συνεισέφερας τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ προέτρεψας
συμπολίτας εἰς χρηματικὴς συνεισφορὰς, διὰ τοὺς μαχο-
μένους τῆς Ἄρτας καὶ Καλαμπάκας. Πλήρης δὲ ζήλου
συνεπεχειρίσθης εἰς τὴν τότε ἀπόπειραν τῶν ριζοσπαστῶν
πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Κατὰ τὴν συνα-
δέλφωσιν ἐκείνην τῶν διαφόρων λαῶν Ἰταλίας, Ἑλλάδος,
Μαυροβουνίου, Ἰλυρίας, Σερβίας, πρὸς οἰκοδόμησιν ἐθνι-
κῆς ἐλευθερίας ἐκάσπου, ἐπραξας, ἐνήργησας μετ' ἄσκνου
φιλοτιμίαν, μετ' ἐντιμον ἀφιλοκέρδειν, μετ' ἐντιμὴν δραστη-
ριότητα. Ὡς ἀπεσπόμενος παρὰ συνεταίρων Ἰταλο-
ελληνικῶν κομμάτων, ἔτρεξας εἰς Ἀθήνας, ἐπλευσας

τὸ Ἀδριατικόν, ἀνέβη εἰς Λομβαρδίαν, καὶ ἔβη εἰς Τοσκίαν, ἔφθασε εἰς Νεάπολιν. Ἕλληνες, Σλάβοι, Ἰταλοὶ πατριῶται συνήνεσαν, ἐπήνεσαν τὰς ἐνεργείας κατὰ τὴν ἀποσολὴν σου. Καὶ αὐτὸς ὁ Βίκτωρ Ἰμμανουήλ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐκτιμῶν τὰς προσπάθειάς σου, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ μεγαλείου τῶν ἐθνῶν, μὲ τὴν ἰδίαν του χεῖρα, ἔβαλε δακτυλίδιον πολυτίμου εἰς τὴν χεῖρά σου, ὅτε περὶ σου πρὸς Αὐτὸν ἐν Νεαπόλει ὡς ἀπεσταλμένος, καὶ συνωμίλεις μετ' Αὐτοῦ, περὶ κοινῆς συμπράξεως. Ἐὰν δὲ διὰ τὴν φιλότιμον πολιτικὴν ἢ ἀπόπειρα ἐκεῖνη πρὸς λύσιν τοῦ Ἀνατολικῦ ζητήματος δὲν ἐτελεσφόρησε, τοῦλάχισον εἶδες τὴν ποθητὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ἐπιτυχούσαν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν ἑνωσιν συμπληθεῖσαν, καὶ τοὺς σκλαβωμένους Χριστιανοὺς τῆς Ἀνατολῆς, ἂν μὴ τελείως ἐλευθέρους, τοῦλάχισον ἐλαφρωμένους, ὁπωσοῦν, ἐκ βαρέως ζυγοῦ. Πόσον δὲ καὶ τῶρα ἐχαίρεσο, ἂν εἰς ἐμὰν θύραν τὸν ἠρώτησόν τῶν Μαυροβουνιωτῶν ἢ ἐθλίβουσα διὰ τὰς καταστροφὰς τῶν ἐπαναστατησάντων, Χριστιανῶν. Βεβαίως δὲν ἔφθασας ν' ἀκούσῃς τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἐλπίζομεν ὅμως Ἐλεῖ, εἰς τὰς οὐρανίους μονάς, ὅπου νῦν κατοικεῖς, ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Πλάσου Σου, θὰ συμπανηγυρίσῃς μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοφίλων σου ἠρώων, οἵτινες, ἀγωνισθέντες ὑπὲρ πατρίδος ἐν τῇ γῆ, ἐσέφησαν ἤδη ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως.

Χαῖρε λοιπόν, ὦ Ἀναστάσιε Βερούκιε, φιλάνθρωπε ἰατρεῖ, φιλοπρόδοε συμπολίτα, φιλότιμε Ἕλληγι πάντες ἡμεῖς, τέκνα, ἀδελφοί, συγγενεῖς, γνώριμοι, οἰκεῖοι, κηρύττομεν τὰς ἀγαθοεργίας σου, καὶ περιστοιχοῦντες τὸν νεκρόν σου, κραυγάζομεν «Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΗΥΡΙΑΩΝΟΣ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ.

Ἐπιτρέψατε καὶ ἐμοὶ ἵνα ὀλίγα τινα ἄνωγῃ εἰς ἐπὶ τοῦ σεπτῶ τούτου νεκροῦ.

Δικαίως πάντες καὶ κλαίομεν καὶ θρηνησομεν καὶ ὀδυρόμεθα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μεταστάντος, διότι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οὐ μόνον ἡ σύζυγος ἀπώλεσε τὸν πιστὸν σύζυγον, τὰ τέκνα τὸν φιλοστοργώτατον πατέρα, οἱ ἀδελφοὶ τὸν πεφιλημένον ἀδελφόν, οἱ συγγενεῖς τὸν καλὸν συγγενῆ, οἱ φίλοι τὸν εὐκρινῆ φίλον, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἀπώλεσε μίαν ἀρετὴν, μίαν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα, περικοσμοῦσαν τὸ ἐγκόσμιον τοῦτο στερέωμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου, ὡς ἐκ βασιλάνου τινὸς θαίμωνος, ὁσημέραι φωτιστοὶ ἀστέρες διὰ παντός καταπίπτουσιν.

Τίς θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐν αἷς ἡμέραις τῷ τηλεβίβλῳ τῆς ἀνεξαρτησίας κροτεῖ ἐν τῇ γῆ τῆς δουλείας πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ μουσαροῦ ζυγοῦ, ὑπὸ τὴν θέαν τῆς ἀσπλάγχνου διπλωματίας, οὐ Ἀναστάσιε, ὁ ἐν στόματι πάντοτε ἔχων τὰ πατρία καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀόκνως ἐργαζόμενος, θὰ ἐπιπτεῖ τοσοῦτον πρόωρος θῆμα τῆς σκληρᾶς ἐμαρμένης, ἥτις ἀδικρίτως γένους, τάξεως, ἡλικίας, ἐξαφανίζει τιμαλφεῖς υπάρξεις, χωρὶς νὰ ἴδῃς τὸ χρυσοῦν τοῦτο ὄνειρόν σου πραγματοποιούμενον;

Τίς θὰ ἔλεγεν ὅτι ἤδη, ὅποτε ἡμέραι ὄντως εὐδαιμονίας ἤρξαντο διὰ τὸν αἰκόν σου ἀνατέλλουσι δὲ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰωάννου σου ἐν Ἰαγάρῳ ὑπὸ τὴν σκεπὴν τοῦ ἀγαπητοῦ γυναικαδέλου σου, τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου ὄρεπλον θὰ ἐκοπτε τοσοῦτον ἀπροσδοκίως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὸ νῆμα τῆς πολυτίμου ζωῆς σου πρὸς ἀπαρηγόρητον
λύπην τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας σου ;

Ἄλλ' ἤδη ὦ πολύχλαστε Ἀναστάσιε, ἐπλήρωσας τὸ
κοινὸν χρέος, οὐτινος οὐδὲν ἀνθρώπινον νὰ κατισχύσῃ
δύναται, καταλείπων παρ' ἡμῖν τὰς ἀγαθώτερας ἀναμνή-
σεις καλοῦ οἰκογενειάρχου, ἐναρέτου πολίτου, διαπρε-
ποῦς ἱατροῦ.

Διὰ τοῦ ἐπὶ γῆς χρηστοῦ βίου σου οὐδὲν τὸ κωλύον
θά εὔρεις ἵνα παρακαθήσῃς παρὰ τῷ δημιουργῷ τοῦ παν-
τός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσερχόμενος δεῖς ὑπὲρ ἡμῶν
μέχρις οὗ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ πεπρωμένῃ ὥρᾳ τὴν κοίλᾳ
ταύτην τοῦ κλαυθμῶνος καταλίπωμεν.

Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν ἀξιομακάριστε Ἀναστάσιε.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 14 Ἀυγούστου 1926.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

A1.52.98.0014